

واک به مو بل سره وي ياره خان به پاتي نه وي
مینه الفت به نه وي دا جهان به پاتي نه وي

چي زه پري بیا اوښکي دمه کرم او ته گوري ورته
ستا تر راټلو پوري اشنا گربوان به پاتي نه وي
جنون ، ساغر او مى دا دري واره به ورک ورک وي
دامیکده به نه وي دارندان به پاتي نه وي
راخه یو څلی راسره دزره خبرې وکړه
بیانو که مرمه ګوره بل ارمان به پاتي نه وي

ستا مریدي خیال به یواحې شي بي پېړه به شي
(ساحله) ! دا (دروپش) او دا (کاروان) به پاتي نه وي

Ketabton.com

سکون

داخو اوښکي دي گربوانه دادي تاسره يادگار وي
دا مي درکړي له خپگانه دادي تاسره يادگار وي

څو سېڅلې شهیدان مي درته پرېښودل په غږو کې
ډک له ننګ افغانستانه دادي تاسره يادگار وي
ځي له زره نه مي سري ويني راشه خال تري ځانته کېږده
زه چې مړ شومه جانانه دادي تاسره يادگار وي
څو ترخي خاطري واخله پام چې څوک پرې خبر نه شي
زره مي تور دی له هر چانه دادي تاسره يادگار وي

څو غزلي څو سندري خوار (ساحل) درته ليکلې
او س نو ځي له دي دونيانه دادي تاسره يادگار وي

دخلکو منئ کي اشاره بنه نه وي
په تهایي کي بهانه بنه نه وي

دميني کورته مخامخ خي سري
په دروازه کي يي دمه بنه نه وي

دعشق لفظونه خو خواره خواره وي
دعشق پر پانو سريزه بنه نه وي

قد چنار په شان او دنگه غري
هسي لندي بوچي وره بنه نه وي

(ساحله) سرتاو کره اوده شه کرار
بس هره شپه خو شوگيره بنه نه وي

يو عشق و يو خلوص و بل ارمان و راسره
همدغه برکت و چي جانان و راسره

يو چا ويل چي تشن لاس دجانان کوخي ته مه ئه
يو چا ويل چي نه تلمه خو خان و راسره

بس خو چي چمه لاسو کي ونيسي
زironو ته لمبه لاسو کي ونيسي

نورو ته دمیني تراناي وايسى
ماته سپاره لاسو کي ونيسي

زه چي نيمه شپه غزل شمه
خوک راته بیوه لاسو کي ونيسي

ته چي راسره گرخي اكثـر، بنـكـلي
اور اخـلي آـيـنـه لـاسـوـ کـي وـنـيـسـي

بنـكـليـه ! ستـاـ (سـاحـلـ) بـهـ اـخـرـ ستـاـ پـهـ سـرـ
تـولـهـ مـيـخـانـهـ لـاسـوـ کـي وـنـيـسـي

کله چي هم زما په برخه کي جانان ورسى
زما گاونده او زما چم ته بيا شيطان ورسى

خپلو کبرو وبرو خبرو ته خوشحاله ومه
خو په دي نه ومه چي تاته به تاوان ورسى

لبر چي چا ورتلولبر چي چا خپه غوندي کبرو
زمونره زور ايله په خپل څري ګربوان ورسى

بس په ايمان يې درته وايمه باور پري وکره
هر څه بي خوندې شي چي تاته څه خپگان ورسى

د پېرو بشکلو له دعا څخه بي برخې شومه
يقيين مې نه شي چي منزل ته مې کاروان ورسى

ستا دنظر غشی چی نه و دریبری
یاره! زما به اخر زره و دریبری

گلی می تولی خولی ته راولمه
چی موکه راشی بیا می خوله و دریبری

نور هر سری ترپنه په زور تیریبری
زمونږ سندرو ته کانه و دریبری

زمونږ دخت مرغه خاوندہ هروخت
چی څنګه شي په الته و دریبری

ساحله! نوي هیلی زره ته راشی
سپورمی چی کله هم په غره و دریبری

سکون

رنگینه شپه ده
تیاره خوره ده
رندان راتول دی
بنگ دی نشه ده
غاره یی سمه
لکه پیاله ده
په یوه غاره
خوله ، خوله ده
لکه دشاتو
داسی خوره ده
بس مره ژوند دی
بنکلی کیسه ده

لاره وي گودر وي سرى ودار شي
 هسى زىره اوتر وي سرى ودار شي
 چومره كه ديار سره تتها وي چوك
 بيا هم يو نظر وي سرى ودار شي
 دا مخلوق او دازمان چى وگوري!
 چومره چى باور وي سرى ودار شي
 بنكلى چى دمرگ په نوم راوتى وي
 يو وي كه لېنكر وي سرى ودار شي
 دغه مېخانى دي نورى رنگى شي
 هسى هم كه شر وي سرى ودار شي
 تول وجود كه بايلي نو خه باك نه وي
 زىره ته چى خطر وي سرى ودار شي
 وي د جنگ پېغام او كه د امن وي
 نوم يى چى خبر وي سرى ودار شي
 بس خو چى (ساحل) يى كله نه درلود
 رود كه سمندر وي سرى ودار شي

دکب څلورمه دشپې دولس بجي دازمون صيپ کور

نن په دی پوري ميخانه کي يوه شپه کومه
چي هر څه کيري بس ګنا کوم نشه کومه

چي ستا قامت اوستا رخسار ستایم نو بیا دلبره !
هغې غزل ته پوره درې شپې شوګیره کومه
دمخورو او سپین رېرو خودې ونه منل
داحل دکلي لپونو باندي جرګه کومه
لپونی نه یم، چي په څان راتولومه خلک
په زره مجبور یم، چي رباب وهم تېه کومه
هر څل په کانو بدرګه یو خو بیا هم درحمه
ستا په کوڅه کي لا غزل ليکم دمه کومه

نن چي داستا په مخامخ دلبره چې ولار یم
نن خو دي زه دښکلي حسن تماشه کومه

راهه راهه اختر دی
مینه کوه اختر دی
په ما اوتا جانانه !
هره شبیه اختر دی
وبل دسعودی شبخانو
و خورئ روزه اختر دی
یوه خولگی غواړمه
پرېړده بانه اختر دی
(ساحله) !ونه سوځي
لمبه لمبه اختر دی

د مسلمان بچي دکفر تر سرايه نه خي
که تول له لوري مري خو بيام تر بدايه نه خي

هغه غبرونه به دزره دتل غبرونه نه وي
هغه غبرونه چي له دي خاييه تر خاييه نه خي

لکه زخمی سپاهی به خامخا پربوخي آخر
خوک چي دمیني په لار خي او بیا تر پایه نه خي

دغه پاچا خو خان تردي حده بدنامه کرد چي
داخل به دي چوکى ته دا دچا په راييه نه خي

ستري جگري ته خي تکره ملکري گوره خانته
(ساحله) دوى خو تاسره دجنگ تر خاييه نه خي

د پار چم دیار مالت کي چي خوک گرئي
داسي وي لکه جنت کي چي خوک گرئي

بیر سر خېري گړپوان نمجنې سترګي
بس دچا په محبت کي چي خوک گرئي

تاسره چي گرخ نو سيرى يمه
مېنە يمه ژوند يمه سپرلى يمه

خو كە هم لە خىرو خاورو شته يمه
بىباهم دچاڭو كى غمى يمه

زە هم درنە نورە مېنە نە غوارم
دومرە بىس چى سىرگۇ كى دى خاي يمه

خو كە مى لاسونە درتەنە رسى
بىبا هم سپورمى زە ستا لېونى يمه

خوند دىنايىستۇنو مى خىلى دى
خىكە لا (ساحل) يم لا زلمى يمه

ستاله رنگه خلک رنگ اخلي بنگلائي
دھوانى خومارتہ بنگ اخلي بنگلائي

اوں بی مینی خلک مینه مینه پایی
خو زمونیه زیرونه زنگ اخلي بنسلکلیه

د بناییست په فلسفې پسی موئر ورک شوھ خو فایده ترپنې بدرنګ اخلي بنکلیه

ستاپه نوم دلته کي پير خلک اباد دي
ستاپه نوم خلک قانگ اخلي بنگلائي

له ساحل سره یی دقدر لاره نه شته
گنی بنکلی له چا خنگ اخلي بنکیه!

دلتنه دفکر او دخيال خبری دېري کيري
د تورو سترګو دجمال خبری دېري کيري

خدای شته چې مونږ خو ده پاکمال ونه ليديلو
دلتنه خو هسي دکمال خبری دېري کيري
چائي هم توري او قلم ته درنښت نه دی کري
هسي په ژبه دخوشحال خبری دېري کيري
کله چې زرونو کي بلا کيني را و توکيري
بيا د ثواب او د اوپال خبری دېري کيري
سي پوردي ياته راشه يا ما درسره پورته بوهه
زمونږ تر منځه د دپوال خبری دېري کيري

بنایي چې مینې دی د زړه له کوره کده کري
(ساحله) او س دی دزوال خبری دېري کيري

جينكى

بنکلا لري بنایست لري سرزوره جينكى دى
په مرگ پسى راوتى نن له کوره جينكى دى

یوه له گوتي ونيسه اوبل ته غاره ورکره
ددی وطن خو مړه بي پېغوره جينكى دى
یواحی دسپېتلې میني تردي دی (ساحله)
تول عمر جنگ خپلي او بي وروره جينكى دى

بلخ

د افلاطون په څېر بلا بلا خبری لرو
مونږ ته هم غور و نیسی مونږه هم سندري لرو

راهی چوړلکو سره نن شپه مېلمانه یئ زمونږ
غرونه مو مه ولئ په غرونو کي ګورګوري
ل
کابلی ! ستا دیارکېدو قابل به یو او که نه
دېري خونه خو یوه لپه ملغوري لرو

د بناییستونو له کاروان سره ورغاری و تی
زیرگیه بنه شوه چې جانان سره ورغاری و تی
زمادخیال دنغمه گرو تال کې جوړه راغلې
تپه تپه شوې يه قربان سره ورغاری و تی
اوسمې نو خپل کړه او س دزره په تل کې څای هم ورکړه
ډېره موده پس دی ارمان سره ورغاری و تی
زماده سترګو کې دی څای ځانته و نه موندلو
داونکو رود شوې له ګربوان سره ورغاری و تی
چې د قول عمر خومارونه دی یو دم ماتوی
(ساحله !) څه عظیم انسان سره ورغاری و تی

ترخو چي مينان يو نو ڪڪول به گرخوو
غزا ته چي ورخو په غاړه ډول به گرخوو

بي بنگو گوزاره خو ډپره گرانه ده جانانه!
چي چېرته ټوله ټان سره ګندول به گرخوو
غمونه او دردونه او داخيري ګړپوانونه
جانانه ستا لپاره بس داتول به گرخوو

نذرانه

نه ،
داسي خونه ،
چي ته ديل په لاسو
له مانه سر غوڅوي
سر غو څول مي هم قبول دي ياره !
خو ستا په خپلو لاسو
خو ستا په خپلو لاسو

مونره دژوند هره شپه چاپه یاد تېرو
مونر په غمونو هره شپه چاپه یاد تېرو

سم لکه روح غمونه هم له ئانه نه بيلوو
دا ژوند دغم په حواله چاپه یاد تېرو

چاره مو نشته شوگир و مو سترگي و خورلي
اوسم شپي دېنگو په نشه چاپه یاد تېرو

اوسم چي هغه شپه، رانه پاتي شوه
پوي شوم چي هغه، رانه پاتي شوه

نور به خان دغم په خوب ويده ساتم
نوره شوگيره رانه پاتي شوه
مه گنه ساقي په ميکده کي اوسم
خه کوي نشه رانه پاتي شوه
نوره بـه دغرونـو لاره ونيـم
نوره داکوـخـه رانه پاتي شوه
بيـابـه تـرـابـه پـوريـ پـاتـيـ يـم
اوـسـ چـيـ قـافـلـهـ رـانـهـ پـاتـيـ شـوهـ

وه (ساحله) اوـسـ چـيـ غـزـلـ نـهـ واـيمـ
گـرانـهـ شـوهـ پـيـالـهـ نـهـ پـاتـيـ شـوهـ

خداي دي اوـسـ کـومـ سنـدرـ غـلـاريـ پـريـ وـرـبـاـيرـ کـريـ

سکون

اروابناد فرهاد ته د هغه په ليكه !

هغه چي يه فرهاده ! ما او تازندی کوي
يو ورخ به دا څلور کونجه دنيازندی کوي
ای ! ودری مخ راوړووه چي لاره رانه، نهه شي
تیاره را خوره شوې ده رنها زندی کوي
دي خوار ولس دغارې رسی سرته خېړولي
خو دا یاغي بااغي خلک یې لا زندی کوي
څوک ور دمیکدي تري ساقې په کانو ولې
همدي کلي کي نور پاخي ملا زندی کوي

(ساحله) د دلبر بنپرا کي دومره لوی اغېز دی
چي اوں راته په ستونی کي دوعا زندی کوي

سکون

دا نیمگری مینې دی میراتې شي
دا کیسي به خومره په زره پاتې شي

څنګ چې مخامخ ورسره ودرېږم
هېري رانه تولې ننواتې شي

ته چې زمونږ پېغلي په مرمه ولې
ستا پېغلي دی غبرګي په ملا ماتې شي

ستړګي جنګول او جواري د زړو
دغه مسلې به دېري زیاتې شي

ستا په نوم غزل چې خیال کې راولم
کوتۍ مې قلم باندي راماټې شي

زره می غواری خنگ ته دی اوده شمه
ستا لپاره و سوؤم او بله شمه

ستاسترگو کي خپلی ستراگي بنخی کرم
خومره بنایسته شم خومره بنه شمه
ته خو دی دتل لپاره ته اوسي
زه هېڭلە نه غوارم چي زه شمه
بنایي سپورمی تاتله به درسمه
خوب کي هره شپه په الوته شمه

نه غوارم چي تل داسې (ساحل) اوسم
غوارم سمندره چي دی زره شمه

څه نا علاجه زمانه ده خلک زره خرڅوي
د خو روپیو په بدله کي سپينه خوله خرڅوي

نوره نړۍ د ماشومانو زیونه لاس کې ساتي
زمونږ ماشومان خو یا او به او یا سابه خرڅوي

ازاد بازار دی نوسري به په کي څه ووایي
څوک سپین اوسره راوري او څوک په کي واره خرڅوي

زمونږه پېغلي دکي سترګي ګرڅوي له اوښکو
خو ګلوندي په اعظمي بيه رانجه خرڅوي

منم (ساحله) چې غمو به یې په سر اخیستي
خو باور وکړه خلک خپل کورونه نه خرڅوي

بس چي دي جلى وفاونه کرله
تولي زندگى وفاونه کرله

ماله مي دي زيره ناولي غم جور که
تاسره خولگى وفاونه کرله

زه خويي دمئني په درد پوي کرمه
مره شاعري وفاونه کرله

ما دېښور کوڅو کي اوږيدل
اف! چي کابلي وفاونه کرله

خلکو لمر اوستوري لاس کي ونيول
ماسره سپورمی وفاونه کرله

سکون

بلا مودي وشوي چي داسي په سجده پاتي دي
داسري خوک دی چي په واوره کي خوله پاتي دي

خوک يې مادر بولي او خوک پري بيا دمور غږ کوي
په دي نرۍ کي صرف همدغه نوم بنایسته پاتي دي
خلکو خو خپلي برخې هر چېرته معلومي کړلې
بس یو پښتون دی چي په هر ئاي کي ساده پاتي دي
ورشه بېگاه خو تري په مندې مندې بېرته راغلي
تصویر دی هغسي سریبن په آبینه پاتي دي

سپورمی خولاره سپورمی مخ خادرکي ونغارلو
(ساحل) وده کړئ ساحل هسي شوګيره پاتي دي

دلته وگري دخپل خان په فلسفة کي ورک دي
 تول مخامخ ورته ولاړ خو آلينه کي ورک دي
 له تابه څه پوښتم چې خوک یمه او نوم می څه دي
 زما دنامي توري زما په سڀاره کي ورک دي
 یونيم سرى دبل بنايسټ کي سترګي بشخي ساتي
 نور نو اکثره بیا دخان په تماسه کي ورک دي
 خلک په نورو هدیرو کي مری ساتي ورځي
 زمونږه مری بیا زموږ په هدیره کي ورک دي
 ورځ کي دلمر له رنا خان ساتي خو ګوره سپورمي!
 ستا په رنا پسي بلا خلک په شپه کي ورک دي
بنه، په ساحل کي دي بلا هيلۍ کرلي دي خو
ډېري کيسې دي سمندره په څېه کي ورک دي
 ډېر داستانونه دي یوه یوه څېه کي ورک دي

راشي شوگيره کوي
 توله شپه کيسه کوي
 خه لپوني خلک دي
 جنگ کوي جگره کوي
 عشق خلوص او زغم وفا
 څومره بنه واره کوي
 سترگي چي ور واروم
 سره واوري خوله کوي
 بیا یې سترگي پېي دي
 بیا به خه بانه کوي
 زمونږ شعرونه هېڅ نه دي
 خوند یې سريزه کوي
 تاته انتظار سپورمۍ!
 خه بلا مزه کوي
 یو ځای شول خندا برپښنا
 خدای مې دي پرده کوي
 زمونږ دېشن زمونږ کورکي
 خوب کوي دمه کوي
 اوه! ساحل ويلی وو
 بل چېرتنه به شپه کوي

غرن

ياره !

منم چي بنایست نه لري ته
نه مي دسترگو کثحي
ستا په ليدلوا سوؤي
خو دغې غرب دې څه بلا کړده
بس چي راپښه وکړي
سترگي مي پتني شي او ليد وبایلي

سکون

د دروپش دورانی په پل

خوک چي بنايیست نه لري خوک چي ايننه نه لري
 هغه په ژوند کي دخونسی یوه شبې نه لري
 په بخ ملي تختونو شپه ورخې ويده پراته وي
 دلته بلا وگري شته چي شوگيره نه لري
 د وجود نور غوري دي هر وختي پرده کي وي خو
 وايي چي سترگو ته کاته څه کفاره نه لري
 ددي هبود دابادی تمه به څه تري وشي
 دلته ماشوم تراوسه لاس کي سپاره نه لري
 سپورمي ! داستا دمخ رناته خوار په تمه ناست دي
 یو خوک غزل ليکي له ئان سره ډيوه نه لري
 بنایي ددي نږي بدخته وي همدوی ساحله !
 هغه وگري چي جومات او مناره نه لري

سکون

بنکلی چي راخي موئر ته جمال ورسره نه راخي
عشق راويري زره راويري جلال ورسره نه راخي
خنگ چي دېښتون بچى نرى ته سترگي پرانيزى
جنگ جگري يى كسب وي كمال ورسره نه راخي
ښايي چي ددى نرى بېخته خلک موئره يوو
موئر ته چي بناما راخي نو لال ورسره نه راخي

چرتنه چي پرده دسری نه کيري
هلته نو بیاشپه دسری نه کيري
ستركی بنی په دی چی بهر لار لري
زره کی گوزاره دسری نه کيري
یاخودمور غبره یادیار کوڅه
بل خای کی دمه دسری نه کيري
بنکلیه! چی ته نه یې نو داونه
خان سره دعوه دسری نه کېري
هسي نه ساحله! چی لمبه دی کري
بیاګوره چاره دسری نه کېري

بیا سلام راباندی شوی
بیا الهام راباندی شوی
خه به هر بنکلی ته ژارم
خه ناکام راباندی شوی
سندریز وطن کی اوسم
خومره پام راباندی شوی
خه تاثیر ستا کمالزیه!
د کلام راباندی شوی
زه مجبوریمه ساحله!
غم دقام راباندی شوی

۲۱ _ ۲۰۱۰ کلید رادیو

دلته خلک بېر مغوروه دی من، من دی
داسی نه ده چې په چاپسی دردمن دی

بوه تشه خوله خندا او مسک برېتونه
دا وگری بس همدغومره خورمن دی
همغوی به ستا خوبنۍ لمبه، لمبه کړي
ته، به وايې څه یاران مې انډېښمن دی
مايو وخت ويل چې بنکلی راته ګران دی

سکون

خو تر او سه هم په ما باندي شکمن دي

نه ساحله ! ستا دزرونو سائل نه زده
په همدي درنه دا بنکلي گيله من دي

سترگو نه پرده کوو چي ٿه کبوري
زره کي گوزاره کوو چي ٿه کبوري

پرپرده چي د زره خبری ومنو
هر بنکلی ته بنه کوو چي ٿه کبوري

خوب کي خو زرگيه جانان نه رائي
نوره شوگيره کوو چي ٿه کبوري

تول کلی به پوي په خپله مينه کرو
دغه اراده کوو چي ٿه کبوري

ٿه ساحله ! نن خو مي سوال ومنه
چرتنه نداره کوو چي ٿه کبوري

٢٤ - ٢٠١٠ کلید راديو

(لکه غرونو کي او به ته لاره وشي)
داسې کله کله زره ته لاره وشي
په دي لاره باندي پېر خلک بنو بيرري
خويوازي ستا بانه ته لاره وشي
د مين زرگي ارمان په کي تو بيرري
چي له سترگو نه لمه ته لاره وشي
ستا غمونه مي په خيال کي داسې گرخي
(په غورو کي چي وينته ته لاره وشي)

چي هر بدلې يې په زره کي لاره کاري
ساحل نه وايي چي څه ته ؟ لاره وشي

مونږ ژوندي یو خوله ژونده ناخبره
مونږ بي خونده یو له خونده ناخبره

اوسم د بنار په منزلونو کي اوسيپرو
اوسم یو حکمه له هلمنده ناخبره

ته خوبنه يې یو سلام خو دي راغلی
خو بیازه يمه څرګنده ناخبره

ستا یوه بوسه به ما او به، او به کري
زه خو ومه له سوګنده ناخبره

ته پري زما سلام لبر ووايه جلاله !
ستا ساحل دی اوسم له ((اندھ)) ناخبره

نه ياري کري نه سلام کلي کي گرخي
بنکلي ٿه کوي مدام کلي کي گرخي

د زره ويني خو زمور پسي توپوري
خدایزده چاته لاس په نام کلي کي گرخي
ستا مين چي غزليز سفر پيل کري
له طبیعت اخلي الهام کلي کي گرخي
ددی زيري په ارمان پسي به مر شم
چارواړي دی پیغام کلي کي گرخي

فقط سترگي جنگوي او لاره گوري
ساحل ٿه په احترام کلي کي گرخي

۲۱ کلید رadioo _ ۲۰۱۰

یو غزل او یو سلام د مینې نښه
د هر بىكالې احترام د مینې نښه

د بل غم سره د اوشکولاري لاري
په ګلونو باندي پام د مینې نښه
په کوڅه کي یو هلک د وني شاته
او جينې ناسته په بام د مینې نښه
د مشرانو د خېرو اورېننې
د ماشوم په خوله پېغام د مینې نښه
ته دي څيل ياران گرم مه بوله ساحله!
ستا غزل سره ناکام د مینې نښه

۶ _ ۲۱ کلید راديو _ ۲۰۱۰

سکون

زره می مه پتوه گرانی ! درسره دی
بېرته يې راکړه مهربانی ! درسره دی

اوسم خو زه هم لکه سیوری درپسی یم
چېرته گرځی سرگردانی ! درسره دی

نور نو نه کېري خبری دی اوږدي شوي
د الفاظو ترجمانی ! درسره دی

خیر دی ماله دغې غمه په امان کړه
د غموندو کورودانی درسره دی

د ساحل له خولي به بد الفاظ وانه وري
درته وايمه ګلپانی ! درسره دی

۲ سرطان _ ۱۳۸۹ کلید راديو

سره ګلابونه چې شبنم پالي
زره می اوسم دغسي صنم پالي

ستا مرمرینو سترګو تېتې کړلي
سترګي می جنګ نه کوي نم پالي

سکون

ما چې په کومو څان پاچا ګنلو
هغه ملګري مې اوس کم پالي

څومره کمزوري انسانان ژوندي دي
د عشق نیونه چې په دم پالي

ساحل ته خپل غمونه هېڅ نه بنکاري
ساحل له هر چاسره غم پالي

۲۰۱۰ _ ۲۵ _ کلید راديو ننګرهار

ماته ګل بنکاري ګلاب دی هغه بنکلی
د هر بنکلی انتخاب دی هغه بنکلی

زه د ژوند د بنکلا څکه په کي کومه
د رنگونو یو دریاب دی هغه بنکلی

شیخه ! ستاد ارادو په کي څه نه شته
مانګانو ته ژواب دی هغه بنکلی

د بد رنگو زیونو ژوند به په کي سوخي
ماته بنکاري انقلاب دی هغه بنکلی

اوه ، ساحله ! مونږ ته دغه خبر بس د
چې ستا بنکلو کي حساب دی هغه بنکلی

مینه کي اسلام ته سري ورسى
خومره لور مقام ته سري ورسى

خپله بي وسى به په کي وويني
اوسم نو که بگرام ته سري ورسى

ستا هنر چي غم او تربگني و خوري
څه به نو انعام ته سري ورسى

دا شبې له مرګ سره ترلي وي
مخکي چي پیغام ته سري ورسى

کله چي ساحله! سترگي پتني کري
هله به ارام ته سري ورسى

۶ _ ۲۰۱۰ _ کلید راديو

د نیری خلک ماغزه و خوری پوهان شي
حُمکه و نیسي او پورته تر اسمان شي

زمور ټوانان چي لبو په بنه او بدوي پوي شي
سم د لاسه ټوپک واخلي قومندان شي

00000

مونږه ژوند غواړو او ژوند د ژوند لپاره
د اسي نه چي د هوس او خوندلپاره

بیا د نويو عملیاتو نوم تازه شو
د پېښتون او د مظلوم هلمز د لپاره

سکون

یار راته زما په زره یوه خبره نه کوي
زه یې چې په تمه یم هغه خبره نه کوي

زه چې خپل یاران د آینې په څېر شفاف ګنم
ماته یاران ولې پښته خبره نه کوي

څار شمه د خپل کلي درانه مشران چې گورمه
سر یې که په دار هم شي کړه خبره نه کوي

ته ورته د خپلې بنکلا دومره صفت مه کوه
مانه بغیر دغه آینې خبره نه کوي

ستاد غزليز مزل د لاري لاروی نه شوم
ستا په څېر ساحله ! زمانه خبره نه کوي

اجمل اند او وروکي اند (پاخون) ته !

زما او د جانان کله نظر چې مخامنځ شي
بس سم لکه ټانمرګي او عسکر چې مخامنځ شي

لومړۍ راسره سترګي جنګوي بیا غاره راکري
دا بشکلي خلک ماسره اکثر چې مخامنځ شي
باور لرم چې غرونه به هم غاري سره ورکري
کلونه پس د مینې مرور چې مخامنځ شي
انصاف ورئينې نه غواوري دودي ورڅه غواوري
زمورد د کلي خلک او رهبر چې مخامنځ شي

حتماً به يې ساحله ! شاعري بيرته ژوندي شي
چينار ، چينه ، اجمل او بیا سپین غر چې مخامنځ شي

خنگ چي دي کاته له مانه نه اوسي
دغسي دي زره له مانه نه اوسي

زه به دي ته خومره خلک وژنمه
دا سرى په څه له مانه نه اوسي

خدایه ! څه په لوی انسان مین یمه
اوسي چي په غره له مانه نه اوسي

لېونى له خېل ارمان سره په لاره
وي نښتی له گربوان سره په لاره

چې ددي وخت د خوبانو څه عادت دي
قدم اخلي له ګومان سره په لاره

بويشتمه پېرى هم پای ته رسېري
خو څوک نه ئېي له افغان سره په لاره

دا شېېي د مینانو بنکاره نښتی
پلى تګ او له باران سره په لاره

که همداسي اندېښتني وي بیا ضرور به
ساحل مر وي له جانان سره په لاره

۲۰۱۰ _ ۶ _ کلید رadio ننگرهار

که دی خراب او که دی سم و که
په، نه خبره دی قسم و که

بنه، ود زره خو می خه غم و که
ستره گو می بیا در پسی نم و که

چی دی دنیا ته مونږه خه کړي وو؟
چی دی دنیا په مونږ کرم و که

زما د اوښکو څاځکي نه پېژنۍ؟
چی تا ګومان پرې د شبنم و که

بېګاه می خوب لیده چی یار می نشته
بېګاه می توله شپه ماتم و که

۲۷ _ ۶ _ ۲۰۱۰ کلید راديو

زره هسي په نه خبره سوي کوي
خان سره پخپله دا زياتي کوي

زه که خومره خان پرده کي ساتمه
ستركي مي دبنكلو هرکلی کوي

دا زره په اورونو باندي ايښي دي
دا زره چي لمبه کوي لوگي کوي

څوک به دي نړۍ کي وي چي لاس درګري
څوک به دي په کلكه مخنيوی کوي

دا ((ساحل)) به غرونو باندي واروي
دا ساحل چي تاسره ناستي کوي

نه ګرځي ګلونو پسي نه ګرځي
خلک د چازرونو پسي نه ګرځي

هر پردى زمۇر د غرونۇ تىرى دى
خۇك د چا غەمونو پسى نە گرئى
بنكلى پە لفظونو باندى زىھ ساتى
بنكلى پە شعرونى پسى نە گر خى
ھېشو ك دلتە روغە سەنە نە غواپى
ھېشو ك پە سرۇنۇ پسى نە گرئى
خىك يو ارمان بى خوبە كىرى دى
خىك پە خوبۇنۇ پسى نە گرئى
اوسمى ساحل لە هەرخە سەرە روپىدى دى
ئەنە پە سوچۇنۇ پسى نە گرئى

بس ايله مو غريبې په بنار کي وکره
مونږ همدوره خوشالي په بنار کي وکره

زه د ژوندپه لاره هېچا روان نه کرم
ما هر بنکلي ته زاري په بنار کي وکره

مونږ د کلې بنایستونه لوپه کره
مونږ چې سپوره شاعري په بنار کي وکره

نور وکري پکي اوسي لکه مري
څوکسانو زندگي په بنار کي وکره

اوه ساحله ! هغه خلک ليوني دي
چاچي مينه، سادگي په بنار کي وکره

د خوئون حجره دشپي ⁹ بجي

پښته پېغله

د ه د وخت خبره ليکن دېره بې باوره ده
داچې پښته پېغله د هر سري نوکره ده
دا پېغله په خپل وجود او نفس بنه زوروره ده
منمه چې بنکلې ده بنایسته ده ملغره ده
لاس کي توپک خوله کي يې اور اغوستي زغره ده
ومنئ د خدای په تولو لارو برابره ده

سکون

زره کی دی خی نه شومه هېچ نه شومه
چي ستازرگی نه شومه هېچ نه شومه

حالاتو خو که بىكته پورتە كرمە
خو چي سرى نه شومه هېچ نه شومه

د يوه ساده باده غماز سترگو تە
زه چي ارغى نه شومه هېچ نه شومه

زه كە د هر سرى پە كار شم موري
چي ستاسپرلى نه شومه هېچ نه شومه

(ساحله) دېرە غلامي مى وکرە
بس چي لوگى نه شومه هېچ نه شومه

ئان تە ناست يمه لە ستورو سرە پالم
خېللو پرېنسودمە، نورو سرە پالم

سکون

ماته سپينو خلکو توري کيسی وکري
پاتي عمر مي له تورو سره پالم

زورورو، زوروري نخاري وکري
اوسم چي مينه له کمزورو سره پالم

زه د سرو شوندو احسان منلى نه شم
سپوري شوندي مي له سپورو سره پالم

نه ساحله ما خو هر ھل ته راستون کري
تابه ويل چي له ميخورو سره پالم

په وره غوندي خبره سرى مات شي
چي راپيل شي له لبىكره سرى مات شي

نن مي بيا يار په وره خوله راته ووبل
چي راگوري زوروره سرى مات شي

دا مرموزې گونگوسې چي سرى اوري
ياراني شي د نظره سرى مات شي

چي دي څنګ کي وه د ډنګ چينار په څېر يې
خو چي شوله مرووره سرى مات شي

واه ساحله ! ستا خبرې خو پخې دي
چي په لاره ټي کاپره سرى مات شي

۱۸_۳_۱۳۸۹

خلکو وکړلې د غرونو منځ کي لاري
مونږ ونه شوي کړي د زیرونو منځ کي لاري

سکون

د بنـکلا او د سـرخـيو لـه سـبـه
چـاـتـه بـنـکـارـي د گـلـونـو منـجـهـ كـيـ لـارـيـ؟

زـهـ دـ بـنـکـلوـ پـهـ کـارـوـانـ پـسـيـ يـمـ تـالـيـ
ماـ لـيـدـلـيـ دـ اـورـونـوـ منـجـهـ كـيـ لـارـيـ

زـبـرـدـسـتـهـ آـيـيـنـهـ مـيـ مـخـ تـهـ آـيـيـنـيـ
پـهـ كـيـ وـيـنـمـ دـ خـيـالـوـنـوـ منـجـهـ كـيـ لـارـيـ

خـوـ دـ يـارـ دـغـيـ خـبـرـيـ زـهـ حـيـرـانـ کـرمـ
کـرـانـ دـيـ ،ـ گـرـانـ دـيـ دـ رـيـابـونـوـ منـجـهـ كـيـ لـارـيـ

زه وايم خبرو پسي مر يمه
زره وايي سندرو پسي مر يمه
خوله وايي گورگورو پسي مر يمه
عشق وايي ملگرو پسي مر يمه
اوسم چي له جاناه جدا شوي يم
تولو مساپرو پسي مر يمه
اوسم مي په غره واوره راته نه بنکاري
بياراشي او بيا مي زيرگى وغواري
بيا ورکو سوالگرو پسي مر يمه

ناته چي ساحله مينه وبنایي
داسی زورورو پسي مر يمه

۶ _ ۲۰۱۰ _ کلید راديو

یاره ستا خبرو کي خبری دي
کينه په سندور کي خبری دي

دا چي سپني خولي په بلنه نه اوسي
بيانو په گورگورو کي خبری دي

مونر ته يې د زره رنخونه واچول
خدای شته په ملګرو کي خبری دي

چېرته آښنه کي ځانته وګوره!
چا ويں ملغارو کي خبری دي

تنه چي ساحله! زره کي ژوند غواړي
بس نو دي سوالګرو کي خبری دي

۲۹ کلید رadio _ ۲۰۱۰

تول کارونه دی خراب وي سم دی نه وي
 فقط دا چي خوشالي وي غم دی نه وي

هر سري سره دی سل ميله وسله وي
 بس يواحئي ميرات مرى بم دی نه وي

ژوند همغه وي دلبره چي په زره وي
 زما سترگو کي اوسيپره چم دی نه وي

زما زره داسي کندر بنه دی خو ته دی
 سترگي غتي گرخوه خونم دی نه وي

شاعران به ستا غزل اوري ساحله !
 تل د پرو دوعا وکره کم دی نه وي

زه نېردي يم ژوند له مانه لري دى
خدای شته دى چي خوند له مانه لري دى

ما به يې يتيم ورکي بنکل کري واي
څه وکرم هلمند له مانه لري دى

يار ته به په خه باندي يار ووایم
دا چي بنه څرګند له مانه لري دى

اوسمي چي غزل درته بنه نه بنکاري
بنه پوي يې چي اند له مانه لري دى

پوی شومه د کلی غم د کلی دی
ما سره دا تول ماتم د کلی دی

ما ته او س په بنار کي هر سري واي
دغه سادگي خوسه د کلی دی

بنار کي منترونه ، جادوگانه دی
تاسره خو او س هم دم د کلی دی

تاسره د بنار د بناري پرو صنم
ما سره زما صنم د کلی دی

خومره به بي ميني واي که بنار کي واي
بنه دی چي ساحل خو هم د کلی دی

بېگاه راغلى
دنیا راغلى
کلیوال چپ دی
بلا راغلى
ثواب تری جور شه
گناه راغلى
مورى ما بنكل كره
سزا راغلى
خه خو به وايى
چى بىبا راغلى
((جلال)) راغلى
رنا راغلى
چى غم راغلى
خندا راغلى
خو چى تە نە يى
ژرا راغلى
ساحله ! غرق يى
تنها راغلى

ننگەرەر ادبى بەھىر - سېپىن غر پۇھەنتۈن
۲۳ - ۷ - ۲۰۱۰

افغانستان ته د جلال د راټلو په پلمه !

وایي جلال رائي چي څه به کېږي
د شعر جمال رائي چي څه به کېږي

د بنسکلو سیال رائي چي څه به کېږي
پښتون بلال رائي چي څه به کېږي

زما د سترګو کسي اوس نه سوخي
د تندی خال رائي چي څه به کېږي

د ماتو زرونو د پيوند لپاره
استاد کلال رائي چي څه به کېږي

بېگاه مي زره ويـل سـاحـه ! اـشـنا
ستا انديـوال رـائي ـچـي ـڅـهـ بهـ کـېـږـي

نه ، که نه په غم درسره پاتي يم
خومره دېر و مکم درسره پاتي يم

تول عمر دي زيره نه غورخولى يم
تول عمر ته هم درسره پاتي يم

ستا گلابي مخ خومى پاللى دى
سم لكه شىنم درسره پاتي يم

هره شېبە ستاد نظرونو بنكار
لاندى تر قدم درسره پاتي يم

تاكە د ساحل لاري خارلي دي
زيره ! گوره زه هم درسره پاتي يم

سر مو مات بنه دی خو زره په سور کي ساتو
د بنار بنکلي يو وېښته په سور کي ساتو

ستركي مري بنسى وي چي بنکلي درته گوري
جنگولو ته بازه په سور کي ساتو
الفاظ، نوي راولو چي زره پري بنه شي
شعر ويلو ته زاره په سور کي ساتو
مونږلله هري بنکلا خپله برخه غواړو
دي حالاتو کي ٿان بنه په سور کي ساتو

نه ، ساحله ! خو چي يار در ڇيني لاره
بيابه هغه مهال ٿه په سور کي ساتو ؟

۱۳ _ ۱۰ _ ۲۰۱۰

دا ژوند لکه د تورو کابو غر شي چي ته ئى
د هرچا لاس په ما خواركى برشى چي ته ئى

لە تاسره دا تۈل ماحول راتىول وي لکه مور
 وجود لە مانە بلکل مرور شى چي ته ئى
 زمور پە كى نور خە دى چى دمى پە كى كۇو
 اورونە دى ورپورى پە گودر شى چي ته ئى
 دا ستا پە سر د ھسکى شىلى ويار لرمە زە
 لە مانە دى ھەپاتى شور او شر شى چي ته ئى

پاچا دى كىر لە ئىمكى نە دى پورتە كىر اسمان تە
 ساحل بە بېرتە بىا د چانوكر شى چي ته ئى

٢٠١٠ - ٨ - ٥ كلىد راديو

سکون

دا زه ولی کوی نه شم گذران لکه یاران؟
هر وختی بشکلوم د خدای قران لکه یاران

د خیال څې می وچې دی په دښته کې روان یم
په زړه باندي می نه اوري باران لکه یاران

د هري زمانې د سود او زيان کيسه کې نه یم
الله راکري شکر دی یاران لکه یاران

له هر چانه به ئان ځاروم خوله به تربنې غواړم
په ژوند کې به نور نه کوم څګان لکه یاران

ساحله! ددي وخت له رواجونو نه تېږدم
له ئان سره به ګرځوم جانان لکه یاران

۵ _ ۸ _ ۲۰۱۰ کلید رادي

ربه استعمار يمه ما وژغوره
زره باندي بيمار يمه ما وژغوره

سره کفار راغلي دي او وژني مي
پروت په لویه لار يمه ما وژغوره

منمه چي ستا لاره مي پربنسي وه
بيا هم اميدوار يمه ما وژغوره

هر سري نه مينه دوروري غوارم
خاوری د دربار يمه ما وژغوره

بله اثره بله لاره نه لرم
تاته انتظار يمه ما وژغوره

دوري لومري نېته ۱۳۸۹ کال کلید راديو

لکه گل ، لکه لپمه ، لکه او به
راتوییو می په زره لکه او به

او س د سرو و بنو چینی له خمکی و خی
او س نو نشته دی او به ، لکه او به

کلیوالو بنایستونو ته لوگی شم
بنکلی ، بنکلی دی رانه لکه او به

د غریبو مینو غم و رسراه نشته
زورو دی شی ساره لکه او به

دوه بنکلای دی ساحل به په کی مر شی
یو دی مینه او بل ته لکه او به

سکون

بلا به وه خو برکت يي نه و
جذبه يي ورکه وه جرات يي نه و

داخل په کلي کي هرڅه بنکلي وو
کلي هماغه و غربت يي نه و
چا ورته هسي سلام هم نه کاوه
ملنگ ژوندي و کرامت يي نه و
بيا هم دکلي خان ظلمونه کول
بيا هم بي قدره و عزت يي نه و
يو ورخ به وي چي هر سري به وايي
ساحل خو و خو بغوات يي نه و

۲۰۱۰ ۹ ۲۳
کلید راوي جلال اباد

چې نه کوي د زړه له تله مينه راسره
الله دي نه کري ګډه دا ستا وينه راسره

بيا وروسته مي د سترګو تېټېل نه دي پکار
بس بنه شوه چې خبره دي کړه سپنې راسره

د شور له بازارونو نه په منده منده راغلم
دنیاد خاموشی نه شوه رنگينه راسره

د ژونددخوشبویی لپاره بنه لوړګ په کار دي
که خدای چېری نېږدي کري لوړګينه راسره

ساحله ! یو بدرنګه زمانه کي پیدا شوی
داخلک او حالات چې دي بدینه راسره

۱۶_۹_۲۰۱۰ کلید رادي جلال اباد

ورخ چي کله تبره شي نو شپه راخي
خوارو او بربندو ته پرده راخي
چاته دزره سر چاته ملمه راخي
مونر ته هم پراخه حوصله راخي
ياره دومره زر رقيب ته مه ورخه
ژوند دي کي غم راخي غوسه راخي
پورته ورتنه هم کتلني نه شمه
هر بنکلي چي گورمه جذبه راخي
هره ورخ په غرونو کي بمبار گبری
هره ورخ له غرونو جنازه راخي
زه خويي دسولي خلاف بولمه
چبرته چي په مخه دروازه راخي

کله چي يار بنکل کرم سترگي تيتي کري
نه ، ساحله ! دا کار مي بنه نه راخي

یو وخت و شاعري وه يارانه وه زره کي زور و
د بنکلو په څېر بنکلي زمانه وه زره کي زور و

اوسم هر چاته سلام کول د ژوند کولو لاره
پخوا خو که ګډه که بهانه وه زره کي زور و
ګودر و چټي پېغلي وي لمړ مخي هلکان و
سندره وه تپه وه ترانه وه زره کي زور و
اوسم زور دی بدمعاشي ده خو چې بنکلي خلک شته و
قانون و محکمه وه چېخانه وه زره کي زور و

ساحله ! دا خو بنار دی مېخاني دي خلک سست دي
بس کلی و چې ژوند و بنگدانه وه زره کي زور و

بنگلی یې بنگلی راپسى راھە

زىرە یې مۇنى راپسى راھە
لکە پاللى مىنە نە غوارىمە
لکە ساتلى راپسى راھە
دانە وانە یې تولوھ راپسى
زىرە مى شىندلى راپسى راھە
بىبا بە دژۇندىپە لارە نە ودرېرىي
مرگ مى گىندلى راپسى راھە
نور بە اغزى چېرى چېرىل ونە كرىي
گۈل مى سېخلى راپسى راھە

ساحله ! چېرتە بە مى زىرە پېپۇھى
عشق مى گۈتلى راپسى راھە

۱ _ ۸ _ ۲۰۱۰ کلىد راديو

زاره چاودی شومه یاره زاره چاودی
ستاد سترگو له گوزاره زاره چاودی

ما خوتول عمر خواری درپسی و کره
خوتا خه کرم په کراره زاره چاودی

مشره ! خومره چاپلوسي دي په کي وکره
بیا هم لاري له درباره زاره چاودی

ته، خودلته هر سري په کانو ويشتني
آخر شوي د چالپاره زاره چاودی

اغيار ژاري خو جانان ورپوري خاندي
ساحل مر پروت دي په لاره زاره چاودی

د مجید قرار بنکلی لور دیوه ګله !

د ګلونو په څېر بنکلی دیوه ګله
اوو رنگونو په څېر بنکلی دیوه ګله

د دی تول طبیعت او تولو کایناتو
تصویرونو په څېر بنکلی دیوه ګله

د مینے کلپوالی تورو سترګو
نظرونو په څېر بنکلی دیوه ګله

د کابل د شوخو شوخو مستو پیغلو
مروندونو په څېر بنکلی دیوه ګله

د قرار د سترګو تور او د زړه مینې
د شعرونو په څېر بنکلی دیوه ګله

سکون

یواخی می داستا په خولگی زره نه یخپدہ
یو څه خو یخپدہ خو داسی بنه نه یخپدہ

دا ستاد یوی مستی خندا څه عجیبه تاو، و
د زره اور می په واوري او او به نه یخپدہ

د یار په جدایی می تر سحره ځنکدن و
رقیب هم تر سحره راکاته نه یخپدہ

له زره نه می دوینو څه عجیبی لاري وشوي
دلبر په کې مندلی وو بازه نه یخپدہ

ساحله ! عجیبه مسلمانان له نړی لارل
چې ورور به یې مر پروت و په کاله نه یخپدہ

۱۶ _ ۱۰ _ ۲۰۱۰

مونږ لېونې نه یو خو چاله مونږه زړه وړی دی
یوی جلی یوی بنکلاله مونږه زړه وړی دی

دا مونږ چي هر سري ته ګورو او خندلی نه شو
باور دی وشه چي بلا لاه مونږه زړه وړی دی

لړه موده کېږي چي ته مونږ سره مینه کوي
دېره موده وشهو چي تاله مونږه زړه وړی دی

له تا خو هسي هم مونږ خير چېرته لېدلی نه دی
ستا په ژرا کي دی خنداله مونږه زړه وړی دی

ساحله ! ستا په ارداو باندي به پوي شو خير دی
چي تا په څه ډول مانا لاه مونږه زړه وړی دی

سپنے خوله په سپین سهار سری و هي
د بنایسته خلک و ازار سری و هي

د خپل کلی چینارونه در په زره شي
سره تاونونه چې د بنمار سری و هي

چې د بنکلو مخ دی بنکل که پی تري و هي
ته به وايې چې کوکنار سری و هي

ستا خولگي نه و ه بېگاه نهر ويده شوم
قسم مه کوه چې يار سری و هي

څه ساحله ! ستا زاري څه زماکبر
دواره یو خای په کرار سری و هي

بلا و هي يو بلا دي زموند زره ووهي
دنيا پرسته يو دنيا دي زمور زره ووهي

زمور په سترگو کي د خاوري شيندل څه مانا ده
اشنا دي راشي او اشنا دي زمور زره ووهي

زمور په زرونو کي خو چيري او سېډلای نه شي
که دلته ژوند غواړي پاچا دي زمور زره ووهي

دلبر ته وايه چي د غرونو سره سر جنګوو)
په چري نه شي په خندا دي زموند زره ووهي

ساحله ! پوي شه چي ايمان به پسي بایلو اخر
داسي نو نه شي چي بشکلا دي زمور زره ووهي

۱۸ _ ۱۰ _ ۲۰۱۰

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library